

ACC. NR. 2305

2305

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne

Upptecknat av

Emil Liderman

Härad: Bjäre

Adress:

Svenskors, Hoj

Socken: Västra Karup

Berättat av

Hagnus Holm

Uppteckningsår: 1929

Född år

i

1.

(4 sidor)

Innehåll.

Uppteckningen rör

a) Hvaran flötade hästarnas manar som stig
kyglar för att använda dem därtill, då de sullo
och reds för hästarna.

De tre helgdagskvällarna:

b) julafton, nyårsafton och trettondeafton dukade
man aldrig fullständigt av bordet.

c) Man levde spotta över Ron efter mjölk
niagen för att därmed skydda kullen mot
något ont.

a) Maran
b) bordet ej
dukas av
helldagskväl-
larna.

c) Spotta över
Kotz.

spotta på hit
tät frösmäl.

Första djur
barnet rör.

Maran gen.

Om man kullade något föremål ut, skulle man först spotta tre gånger, icke man tog det i händerna; ifall föremålet blivit fast ut i ord avsikt, skulle man nämligen genom denna åtgärd skydda sig mot det onda, som ev. avses med föremålet ifråga.

Första gången det lilla barnet rör vid något djur bör det på villt möjligt vara på hand; därunder fick det inte vara en kätt, ty i sistnämnda fall skulle barnet få dåligt läkemedel, i förra fallet god läkemedel.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.
Spotta på
nittat före-
mål.

Första
djur som
barnet
skulle röra
vid.

2305

ACC. NR. ....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLandskap: SkåneUpptecknat av Emil BostermanHärad: PjärsAdress: Svanstorp SkofSocken: Västra KarupBerättat av Magnus HolmUppteckningsår: 1929Född år 1850 i Västra Karup

3.

Marsåger

Uppteckningen rör

En man, som plågades af felaktig och maran blev till
 räddad av en margin efter upptäckandet av fången.
 förblef fast bunden samt ej kala med margin en viss an-
 given tid. Då blev en kort tid manen för svårt att
 hålla sig tyngt inom hemmet så lång tid, varför han
 begav sig en annan kvart till en en slycke från gården be-
 lagade skog, där han vandrade fram och åter till
 Klockan 2 om. — Då uppträdde plöteligt på platsen
 en grön sto, vilken på en besvärande på utmärkade
 sig manen gång på gång efter att ha blivit bent
 bort. Sin sist blev manen and och berast ut i

Skriv endast på denna sida!

11

en vredgad Svordom över den efterhängna kisten.
 I samma stund var denna förvandlad, och fram
 för sig låg han i stället en ung och väcker flit. ^{En}.
 Denna led honom alltså för vägen samtala vad som
 hänt. Någon tid senare gav hon honom en fin
 skjorta Paul lovade honom ännu mera, blott
 han ville tåga med, vad han seplevat på enbacken.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

4.

2305